

Narkodžihád

Witold Repetowicz

6. septembra 2021 ✚ Spoločnosť

Zdroj: wikimedia commons

Pecunia non olet alebo peniaze nesmrdia. Tento rímsky princíp si osvojili džihádisti, ktorí pri obchodovaní s drogami často spolupracujú s organizovaným zločinom „neveriacich“. Obchodovanie s drogami už dlho sprevádza vojny a terorizmus, ale v prípade džihádistov je nielen dôležitým zdrojom príjmov, ale aj nástrojom na ničenie sveta „neveriacich“.

Vyhodenie sa do povetria pri útoku proti „neveriacim“ podľa islamu zmýva všetky atentátnikove hriechy, pretože priniesol najväčšiu obeť v mene džihádu, čiže svätej vojny. Preto, hoci oficiálne v Islamskom štáte (ISIS) bol obchod, držba a konzumácia všetkých drog, ako napríklad alkoholu alebo cigariet, prísne zakázané, neplatilo to pre každého. Mimochodom, v Koráne sa drogy nespomínajú, iba alkohol, čo vytvára široký priestor pre interpretáciu. Väčšina džihádistických teológov však prijala širší výklad a analogicky rozšírila tento zákaz na všetky látky, ktoré škodia organizmu ovplyvňovaním ľudskej psychiky. Tresty sú tvrdé a ISIS odsúdil na smrť mnohých milovníkov nelegálnych látok. To však nebránilo tejto džihádistickej organizácii a ďalším organizáciám vrátane Talibanu a al-Káidy, aby drogy vyrábali a obchodovali s nimi.

Najmä počas vojny v Sýrii si získala popularitu droga s názvom *captagon*, čo je syntetický stimulant centrálnej nervovej sústavy vyrábaný z fenetylínu. Okrem iného odstraňuje pocit únavy a ospalosti, zlepšuje koncentráciu, navodzuje stav eufórie, znižuje strach, stimuluje odvahu a potláča hlad. Niet pochyb, že tieto účinky sú vo vojne veľmi užitočné. Podľa niektorých údajov sa teroristi po jeho užití správajú ako zombie. Keďže to slúži džihádu, ospravedlňuje to aj porušovanie zásad šaría a vedie k automatickému vykúpeniu hriechu (podľa islamských teológov). Pre tých, ktorí bojovali vo vojne, tento zákaz neplatil, ba naopak, bolo im odporúčané, aby takéto narkotiká užívali. Mnohí z nich mali navyše aj drogovú minulosť.

Podľa správy Medzinárodného centra pre štúdium radikalizácie (ICSR) z roku 2019 viac ako 5 % zo 778 džihádistov, ktorí odišli z Nemecka do Sýrie alebo Iraku, aby sa pripojili k ISIS, polícia obvinila z obchodovania s drogami. V Taliansku 19 % islamistov, ktorí sa pridali k ISIS, je drogovovo závislých. Naproti tomu vo Francúzsku malo 40 % islamistických teroristov odsúdených v rokoch 2004 až 2017 predchádzajúci záznam v registri trestov, pričom najčastejším dôvodom ich potýčok so zákonom bolo obchodovanie s

drogami.

Medzi džihádistami, ktorí mali do činenia s drogami, je mnoho páchatelov krvavých útokov v Európe. Drogovo závislým a aj dílerom bol napríklad Anis Amri, ktorý v decembri 2016 zavraždil poľského vodiča kamiónu a potom ukradnutým vozidlom vrazil do vianočného trhu v Berlíne, pričom spôsobil smrť 11 ľudí a 56 ďalších zranil. Mnohí z útočníkov z tzv. siete Molenbeek, ktorá je zodpovedná za najkrvavejšie útoky ISIS v Európe, čiže za útoky v Paríži a Bruseli v rokoch 2015/2016, pri ktorých zahynulo celkovo 162 ľudí (bez teroristov), mali aj drogovú minulosť.

Len malá časť narkomanov či drogových dílerov sa vzdala týchto látok po „konverzii“ na džihád. *Captagon*, ktorý získal označenie „džihádová droga“, nie je jedinou drogou, ktorú používajú teroristi v Sýrii, Iraku, severnej Afrike a na iných miestach, kde vedú svoj džihád. Ďalšou populárnou psychotropnou látkou je *tramadol* – syntetický opiát, ktorý zmierňuje bolesť, čo je taktiež veľmi užitočná vlastnosť v boji. *Tramadol*, ktorého cena je pomerne nízka (2 eurá za barel), bol dovážaný ISIS-om z Ázie a Európy. Napríklad v novembri 2017 talianska polícia skonfiškovala zásielku 24 miliónov piluliek v hodnote 50 miliónov eur v kalábrijskom prístave Gioia Tauro, ktorá smerovala do líbyjskej pobočky ISIS.

Predtým bol podobný náklad zadržaný okrem iného v Janove a Grécku. ISIS dovážal drogu tak, že napríklad v máji 2018 bola v Bombaji zadržaná zásielka 2,5 tony *tramadolu*, ktorá mala smerovať na Blízky východ. Aj v rokoch 2020 a 2021 indická tlač informovala o zadržení významných zásielok *tramadolu* určených pre stále aktívne bunky ISIS, ako aj pre ďalšie džihádistické organizácie pôsobiace v Afrike, vrátane nigérijskej organizácie Boko Haram.

Nevedomé podporovanie atentátov

Zatiaľ čo ISIS *tramadol* dovážal, *captagon* vyrábal a čiastočne vyvážal, čo bol jeden zo zdrojov financovania teroristických aktivít tzv. Islamského štátu. Túto drogu však používajú aj iné strany v občianskej vojne v Sýrii, ktorá prebieha od roku 2011. Táto krajina, ako aj susedné údolie Bikáa v Libanone, sa stali svetovou veľmocou vo výrobe *captagonu* a hašiša. Po páde „kalifátu“ v Sýrii a Iraku prevzali túto činnosť kruhy napojené na sýrske orgány a libanonský Hizballáh.

Podľa niektorých správ sa pašovanie *captagonu* stalo jedným z najdôležitejších zdrojov príjmov al-Asadovho režimu. V júli 2020 bola v talianskom prístave Salerno zadržaná zásielka až 14 ton (84 miliónov tabliet) *captagonu* v hodnote najmenej 1 miliardy eur. Naopak, v apríli tohto roku saudskoarabské orgány odhalili zásielku obsahujúcu 5,3 milióna tabliet *captagonu* ukrytých v náklade pomarančov z Libanonu.

Saudská Arábia reagovala zákazom dovozu ovocia a zeleniny z Libanonu, čo krajinu postihnutú finančnou krízou a výbuchom v bejrútskom prístave, tvrdo zasiahlo. Saudi sa totiž domnievajú, že libanonské orgány nevyvíjajú dostatočné úsilie v boji proti tejto praxi.

Treba pripomenúť, že Hizballáh je v Libanone významnou politickou silou a Saudská Arábia považuje túto organizáciu, ktorá je spojencom Iránu, za jedného zo svojich úhlavných nepriateľov.

Saudi, ako aj ďalšie sunnitské krajiny na Arabskom polostrove, podporovali taktiež džihádistov v občianskej vojne v Sýrii, proti ktorým Hizballáh bojoval po boku al-Asadových vojsk. *Captagon*, ktorý je v súčasnosti vyrábaný v Libanone a Sýrii, sa dodáva najmä do bohatých monarchií Arabského polostrova, kde na jednej

strane potenciálni zákazníci disponujú značnými finančnými prostriedkami a na druhej strane existujú značné obmedzenia legálneho prístupu k stimulantom (v dôsledku práva šaría). Je preto paradoxné, že zatiaľ čo úrady v týchto krajinách financujú protivládnych džihádistov bojujúcich proti al-Asadovi a Hizballáhu, verejnosť v týchto krajinách nevedomky finančne podporuje opačnú stranu. To isté sa však dá povedať aj o Európanoch, ktorých peniaze vynaložené na drogy aspoň sčasti slúžia džihádistom na financovanie atentátov v Európe.

O prepojení al-Asadovej rodiny s *captagonovým* narkobiznisom svedčí okrem iného kľúčový význam, ktorý zohráva sýrsky prístav Tartús a Latakia, ktoré sú pod kontrolou Samera al-Asada, bratranca sýrskeho vodcu. Pašovanie tejto látky je veľmi lukratívny biznis. Zatiaľ čo v Sýrii sa cena jednej tablety pohybuje medzi 0,5 a 1 dolárom, v Spojených arabských emirátoch alebo Saudskej Arábii dosahuje 20 dolárov. Talianske úrady majú podozrenie, že do tejto procedúry je zapojená aj talianska mafia, bez ohľadu na to, či je partnerom Hizballáh, al-Asad, Islamský štát alebo al-Káida. Vo vyššie uvedenom transporte *tramadolu* pre ISIS, zadržaného v Kalábrii, mala s najväčšou pravdepodobnosťou prsty miestna mafia 'Ndrangheta.

Zdroj: Flickr

Tovar zakázaný islamom

Už dlho je tiež známe, že al-Káida v moslimskom Maghrebe (AQMI) pašuje kokaín do Európy, spolupracuje so skorumpovanými africkými politikmi, drogovými kartelmi v Kolumbii a v ďalších juhoamerických krajinách, ako aj s talianskou mafiou. Skutočnosť, že Taliani alebo Kolumbijčania sú katolíci a AQMI džihádisti vraždiaci „neveriacich“, je v tomto ohľade irelevantná. Podobne ako to, či pašovanie zahŕňa tovar, ktorý islam zakazuje. Počíta sa zisk, z ktorého je financovaný ďalší džihád, ako aj oslabovanie sveta „neveriacich“ formou zdegenerovania jeho obyvateľov drogami. V tomto prípade trasa kokaínu vedie z Južnej Ameriky po mori do prístavov Guinejského zálivu, odkiaľ vďaka obrovskej africkej korupcii cestuje do krajín Sahelu, ako je Mali alebo Niger. To je tiež miesto, kde prechádzajú migračné trasy, čo ďalej uľahčuje transfer drog.

Sahara je kráľovstvom pašerákov, ktorým už stáročia prechádzajú púštne národy a ich obchodné karavány.

Tovar je tovar, či už ide o otroka, migranta, cigarety (tiež zakázané niektorými džihádistami) alebo kokaín. Jeden z najznámejších saharských pašerákov na prelome 20. a 21. storočia – Mochtar Belmochtar – bol okrem iného známy ako pán Marlboro. Bol tiež jedným z najvýznamnejších džihádistických teroristov v regióne. Skutočnosť, že AQMI, orgány Mali a pašeráci typu Belmochtara pridali kokaín k sortimentu tovaru pašovaného cez Saharu, sa stala v roku 2009 veľkým problémom. V tom čase bolo v púšti neďaleko

malijského mesta Gao objavené čiastočne zhorené lietadlo Boeing 727 s 10 tonami kokaínu (o tri roky neskôr ho zhabali džihádisti).

Cesta kokaínu do Európy cez Afriku môže na prvý pohľad prekvapiť, pretože určite nie je najkratšia. Dôležité však je, že je oveľa bezpečnejšia. V súčasnosti však čelí konkurencii trasy cez Turecko, kde sú vzťahy medzi úradmi a organizovaným zločinom veľmi prepojené. Donedávna však bola krajina známa skôr vďaka heroínovej trase vedúcej z Afganistanu, ktorý je svetovou veľmocou vo výrobe tejto drogy. Odtiaľto pochádza približne 85 % heroínu na európskom trhu. Počas vlády Talibanu v rokoch 1994 – 2001 však vtedajší vodca organizácie Muhammad Umar (známy viac ako mulla Umar) zakázal pestovanie maku, z ktorého sa vyrába ópium a heroín, pretože to považoval za nezlučiteľné s islamom. Po zásahu Spojených štátov, ktoré vtedy dočasne zvrhli Taliban, a následnej smrti mullu Umara, miestni vojenský velitelia získali väčšiu voľnosť, vďaka čomu došlo k oživeniu výroby heroínu v masovom meradle napriek úsiliu afganských orgánov, USA a ďalších koaličných partnerov NATO bojovať proti tejto plodine. Odhaduje sa, že obchodovanie s drogami doteraz prinášalo Talibanu približne 60 % jeho príjmov.

Turecké centrum

Úlohu Turecka ako kokaínového centra nedávno odhalil Sedat Peker, turecký mafián, ktorý bol kedysi spojený s elitou tureckého režimu a teraz prezrádza rôzne špinavosti prostredníctvom vysielania zo svojho úkrytu v Spojených arabských emirátoch. Peker okrem iného prezradil, že Erkam Yildirim, syn bývalého tureckého premiéra Binaliho Yildirima, v januári a februári tohto roku odcestoval do Venezuely, aby vytvoril novú trasu pre pašovanie kokaínu. Zároveň sú vzťahy medzi Tureckom a venezuelským režimom Nicolása Madura veľmi dobré, čo tomuto plánu veľmi prialo.

Podľa Pekera sú s pašovaním kokaínu z Kolumbie spojení aj ďalší vysokopostavení politici tureckej vládnucej strany AKP. O tom, že Turecko sa stalo významným hráčom v obchode s kokaínom, svedčí aj skutočnosť, že kolumbijské orgány v júni 2020 zadržali v tamojšom prístave Bonaventura zásielku 4,9 ton kokaínu ukrytú v kontajneroch smerujúcich do Turecka. Peker oznámil, že do pašovania bol zapojený bývalý šéf tureckého ministerstva vnútra Mehmet Agar a že prípad kryl súčasný minister vnútra Suleyman Soyulu, donedávna Pekerov blízky priateľ.

Naopak, v auguste 2020 sa v Yilporte neďaleko Istanbulu našlo 540 kg kokaínu na lodi, ktorá priplávala z Brazílie. Nález sa však podaril až pri druhom pátraní, keďže prvý tím údajne nič nenašiel. Je však príznačné, že odvolaný bol veliteľ druhého tímu, zatiaľ čo vyšetrovanie veliteľa prvého tímu nebolo nariadené.

Turecká vládnuca AKP je islamistická strana a Erdoganov režim podporuje džihádistov v susednej Sýrii a dodáva zbrane aj al-Káide. Aj tam sa obchod s drogami prelína s džihádom a organizovaný zločin sa spája s islamskými extrémistami a skorumpovanými úradmi. Narkotizácia Európy pre nich znamená finančný zisk a zároveň oslabenie nepriateľa. V prípade džihádistov – narkomanov ich osudom je aj tak výbušný pás.

© Všetky práva vyhradené. Článok bol prebraný z týždenníka *DoRzeczy*.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/narkodzihad/>